

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 42.

W NIEDZIELĘ DNIA 26. MAIA 1799.

Z Wiednia d. 18. Marca.

Do Nru. 40 dzisiejszej gazety wyszedł tu 21 nadzwyczajny dodatek w tej osnowie:

Feldmarszałek hrabia Suwarow Rimnickoy przysłał tu przez nadeszłego dziś kuryerem jrotmistrza Wimmer, od regimentu Lobkowicza, następujący do J. C. Mei rapport o dalszych działaniach armii. — Gdy wszystkie doniesienia zgadzały się, że nieprzyjaciel mały tylko garnizon w twierdzy Tortonie zostawił, wysłał feldmarszałek zaraz Reksyyskiego jenerała maiora Xcia Paugrazion, stojącego z przednią strażą przy Pawii, która składała się z 1 batalionu strzelców, 2 batalionów granadyerów, 2 batalionów muszkietierów i 2 regimentów kozaków pod dowództwem pułkownika Grekow za Po. Przebyły one tę rzekę na barkach i tratwach przy Corvestono, udały się z tamtąd do Voghera; wysłano zaraz na rekognoskowanie Tortony, i dowiedziano się, że tam nieprzyjaciel wrzucił posiłki. Xię ten był jeszcze

pod jenerałem Karaczay 2 batalionami od Frolicha, z szwadronami od Lobkowicza i 2 od Karaczay zmocniony, które ow jenerał przy Castelnovo przez rzekę Serivia przeprowadził, i przy Torre i Garrosole między Tortoną i Alexandryą postawił. Lecz gdy na drugi dzień nadeszła wiadomość, że nieprzyjacielski jenerał Moreau z dwiema dywizjami Victor i Grenier, iako też z ściągniętemi wojskami z Turynu i innych miejsc nad rzeką Bormido stał, umyślił feldmarszałek całą armią pomknąć ku Tortonie. Dwie dywizje Zoph i Frólich pod jenerałdy Melas pomaszerowały, po osadzeniu ważnego stanowiska Bovio, gdzie 3 bataliony i 2 szwadrony pod jenerałem Morzin zostawione były, z obozu swego przy Casal Pusterlengo przez Placencyą, gdzie Po przebyły, do Castel St. Giovanni, na drugi dzień do Voghera, a d. 9 przez Ponte Coronne do Tortony. Tego samego dnia za smierchnieniem się atakował jenerał maior i jenerał kwatermistrz margrabia Chasteller 2 batalionami

Alvinzego pod dowództwem pułkownika Spanochi, rezerwą grenadyerów i 1 szwadronem Lobkowicza, z natężonym bagnetem bramę ku Voghera, i za pomocą mieszkańców, którzy w sercu jeszcze są wiernymi poddanymi króla, wyłamał bramę pod ogniem kartaczowym z cytadeli, i tym sposobem została twierdza Tortona zdobytą, która jest kluczem do Piemontu. Przy tym działaniu znajdował się Rofsyjski generał Xżę Gorczałow przytomny; wojska były od mieszkańców z największą radością przyjmowane, miasto było całą noc illuminowane, a o. 10 odprawiono się w kościele na podziękowanie Bogu nabożeństwo przy śpiewaniu *Teum laudamus*. W mieście małośmy znaleźli armat; nieprzyjaciel w liczbie 700 ludzi cofnął się do cytadeli, którą tymczasowo 4 bataliony blokują, i ze wszystkich stron ją oderżnięto. W twierdzy zostawił nieprzyjaciel 250 ranionych i chorych między którymi znajdują się 12 oficerów. — Dnia 10 przebyła armia rzekę Scrivia, która tak mocno była wzbierała i tak bystro płynęła, że nie można było na niej mostu rozbić, wojska musiały przeto pod pas w wodzie brnąć. Armia stączyła się przy Torre di Garrosole z Rofsyjską przednią strażą. Generał Wukalsowich postąpił z swoją brygadą przez Novara do Vercelli, i przednią swoją strażą pod dowództwem pułkownika Xiążęcia Karola Rohan zdobył ważną twierdzę Ivrea, z 30 armatami i wielką amunicyją, która nam zapewnia Val d'Aosta. Oddział jeden tegoż generała wziął także, iak się już doniosło, twierdzę Arona nad Lago Maggiore z 17 armat. — Pułkownik Xżę Wiktor Rohan udał się z korpusem około 2000 ludzi nad Lago di

Como, przymusił nieprzyjaciela do spalenia z mianych tam armatnych szalup, trzecią zaś zdobył. Wsparty ludem wiejskim, który się wszędzie uzbraja, ciągnie teraz przeciw korpusowi Francuzów, które się do okolic Chiavenna cofało. Szwajcarski kanton Uri i okolica Bellinzona są także przeciw Francuzom w insurekcyi. — Major Luzioni, który w 30 husarów do Piemontu wtargnął, uzbroił tamtejszy wiejski lud wszystkich, który biele się razem z naszymi wojskami i przez to postąpił iuz przez Dora Paldea Chivas, o 2 podzty od Turynu. — Pułkownik Strauch, który w 5000 ludzi, z Tyrolu postąpił przez Val Brembona naprzód, wyparł nieprzyjaciela z Morbegno, a major Tyrolskich strzelców Fedrigoni, pomasterował w 800 takichże strzelców przez Edolo do Tirano w Waltepinie. Feldmarszałek Suwarow spodziewa się, iż za pomocą różnych tych działań, równie iak działań F. M. L. Bellegarde, będzie wkrótce Waltepinia od nieprzyjaciela oswobodzoną. — Przeciw stojącemu przy Bononii nieprzyjacielskiemu jener. Mondrichard, wysłał feldmarszałek Suwarow F. M. L. Ott w 5000 piechoty i 1500 jazdy, który iuz aż do Modeny postąpił. Na zbliżenie się tego, cofnął się nieprzyjaciel i ku Ponte Trimoli, przez co zabezpieczona będzie dla armii żywność z urodzajnych prowincyj Ferrary, Bononii, Modeny, i razem Parmeńskie z rąk Francuzkich wyrwane zostanie. — Od oblegającego korpusu Pizzighetone, poprowadził F. M. L. Kaim 6 batalionów i 4 szwadrony do głównej armii stojącej przed Tortoną, a generał Hohenzollern odebrał rozkaz poyść z 4 batalionami do Medyolanu dla złączenia się z 6 iuz tam pod jenerałem Lattermaan będą-

ceni, i przesłania nie możliwości obłą-
żenia tamtejszej ortadeli. Cztery zaś
szwadrony jazdy, których hrabia Hohen-
zollern przy tym oblężeniu nie potrzebnie,
zostaty do jenerała Vukasovch do Pie-
mocu po fahe.

Data 19 wyszedł następujący 22 nad-
zwyczajny dodatek do Nru. 40 tutejszej
gazety.

Arcy Xąż Karol przysłał tu przez po-
rucznika Leibrich, od regimentu Spleny,
wiadomość, że F. M. L. Hotze, stosownie
do otrzymanego polecenia, atakował d. 14
zrana wawos Lucie-steg i takowy ode-
brał, 14tą nieprzyjacielską pół brygadę
prawie całą w niewolę zabrat i 8 armat
zdobwał. — F. M. L. Hotze może dzięk, iż
przy posuwaniu się swoim wiecej jeszcze
zabierze jeńców, ponieważ nieprzyjaciel
znajdował się jeszcze w Pretigau, gdy my
luz panami byli mostu, przez który
główna droga z doliny Pretigau do Chur
idzie, do którego miasta Arcy Xąż Jmć
spodziewa się, że jeszcze dnia 14 nasze
wojska weszły. — Arcy Xąż Jmć doniesie-
nia będzie mógł najprędzej szczeguły o
tym ważnym dziać niu

Z Paryża d. 7. Maia.

Przedwczorajm powstał dyktoryat do
obu rad prawotawczych poselstwo, w
którym im doniosł o zamorowaniu d. 28
kwietnia w wiezor przy Rasztadt dwóch
naszych kongresowych posłów Robertjeot
i Bonnier. Przytączył do niego list, który
Ob. Jean Debry d. 1. maja o tym zda-
rzeniu z Strasburga pisał. Przyrzeka w
nim żenność się tego zdarzenia, i dodatek
jeszcze, iż okoliczności wym gają wszel-
kiej dzielności i roztropności i patriotyz-
mu; że jest surowego przydzumienia, wcz

kiego rodzaju rabunku, jedności wszer-
skich konstytucyjnych władz, a nade sz-
tyko przywrocenia publicznego kredytu,
przez wprowadzenie równowagi w przy-
chodach i wydatkach, &c. W czasie czy-
tania tego poselstwa w radzie 500 zapisa-
ło się 15 mowcow dla mówienia w tej ma-
teryi. Sherlock miał na pierwszy głos.
Wszystkie mowy zamykały w sobie pra-
wie jedne wnioski i mocne oświadcze-
nia. Oto są propozycje, które czynione
były: Sherlock żądał 1) aby nazwczay-
nych kurjerow do roznych mocarstw wy-
słać, dla u iadomienia ich o tym czy cie.
(Muczenie). 2) Aby na wyznaczonym
miejscu postanowić najwyższy trybunał,
na który wszystkie mocarstwa swoich o-
słów wysła. (Muczenie). 3) Ab affi-
erowie armiiow krepę na rękach n soli,
czarne chorągwie po wszystkich groma-
dach wywieszzone były, i żeby te znaki
powsze hney żałoby nigdy nie były ztęte,
poki przykła na zemsta nie nastąpi. 4)
Aby oyczyna miał st raność o wdow-
wach i dzieciach zabitych ministrów. 5)
Aby zaprowadzić taxę wojenną. Dupl n-
tier proponował adres do ludu Francuz-
kiego Bailleul żądał aby poselstwo i list
Jean Debry do wszystkich kantonow rze-
czypospolitey rozestane były. 2) Aby
przez manifest donieść Francji, Europie
i potomności o zasłym tym czynie. 3)
Aby wszystkie gromady obchodziły żałobę.
4) Aby dać armiiow stosowne się
do tego zdarzenia chorągwie. 5) Aby w
każdym głównym miejscu wystawione
były pamiątka dla uwiecznienia tego zda-
rzenia. 6) Aby ci do prawodawcze przy-
kłała swoje wdowy i dzieci zabitych mi-
nistrów. Edulain Grand Pré: Żydam aby

wszyscy patryoci znajdujący się w tym zgromadzeniu porzucili wszelkie niegody, zawiesili wszelką nienawiść (wiele głosów zgoda, zgoda) i aby rządowi dane były wszelkie sposoby, dla użycia energii narodowej. Rozne te propozycje odesłane zostały do komisji z 7 członków złożonej, i rada zakończyła sesję przy wykrzyku: Zemsta! Zemsta! Niech żyje Rzeczpospolita! — List pisał Jean Debry miłośni w sobie historią o tym tragicznym zdarzeniu. Obywatelka Roberjeot udała się po tym przypadku do Pruskiego pisał P. Jacobi, a żona Jean Debry, będąca w 7 miesiącu ciąży, wraz z swoją córką do Hanowerskiego pisał P. Rheeden. — Lucian Buonaparte, Duplantier, Creuz-Latouche &c. mówili bardzo żywo. W radzie starszych proponował Garat, aby historia zaboystwa ministrów czytana była w przytomności popisowych, i aby w radzie starszych miano mowę żałobną na pochwałę zamordowanych ministrów. Ostatnie dekretowano: Garat będzie takową miał mowę. Poselstwo dyrektoryatu i miade z tej okazji mowy zostały do wszystkich kantonów Rzeczypospolitej rozosłane. — Do Jean Debry posyłały konstytucyjne władze w Strasburgu deputacje, i ma wartę honorową z piechoty i jazdy. Znajdująca się tam w wysokiej już ciąży żona Roberjeot, pokazała przy zdarzeniu dnia 28 kwietnia prawdziwie heroiczną odwagę. Gdy męża iey zabijać chcieli, potoczyła się na nim, i 5 do 6 ludzi zerwali ją z niego, i potyła trzymali, poki iego niezamordowano. Jean Debry po wyzdrowieniu swoim, po obawie będącej uzbawionym użyciu kilku galców. — Ob. Gauthier wydał już

wiersz żałobny na śmierć Roberjeot, w którym mówi, że on zapewne był na wielki stopień dyrektora we Francyi przeznaczony.

Dziennik armiiow pod tytułem: "Journal de defenseurs de la patrie", wychodzi znou z rozkazu dyrektoryatu. Teraz wyszedł jako dalsy ciąg Nr. 236, zawierający w sobie pochwalny list dyrektoryatu do wojsk Szwajcarskich, które d. 26 marca tak się walecznie we Włoszech obok naszych wojsk potykały. Procz tego miłośni jeszcze w sobie dawniejsze raporty generała Malseny i z Egiptu. — Anglicy zdawali się niewierzyć, aby nasza flotta mogła być w stanie wyjścia na morze. W wielu Paryżkich pismach ogłoszono dawniej, iż ledwie około środka czerwca będzie mogła wyjść. Generał Kilmaine nie znalazł się na niey, leży bowiem w Paryżu na romantym chory. — Bresteńska flotta płynęła przez tak nazwany Rotz, nie będąc od nieprzyjaciela ostrzeżoną. Anglicy oddalili się właśnie od brzegów, i stali o 15 mil od naszey floty przeciw wiatrowi. Na naszey flocie jest wszystkiego do zbytku. Spodziewana jest iak mówią, w Kadyx, Maytkow znajduć się na niey 2391, i liczy ze wszystkim 35 żaglow. Zapewniają, iż procz maytkow dopiero przywiedzionych nie znajdują się na niey żadne lądowe wojsko.

List z Neopolu d. 12. Kwietnia.

"Odkryto tu bardzo obszerne rojalistów spisek, i przeszło 300 osób już aresztowano. U aresztowanych znaleziono wielką chorągiew z królewskimi herbami, wiele ładunków, broń, &c. Anglicy chcieli do wykonania utożonego planu dopomagać. Z portu Manfredonia miała wyjść

Neapolitańska flotyła od 11 okrętów z wojskiem. “

Drugilist z Neapolu d. 15. Kwiet:

” W 10 dniach ma być w Cas-rtu założony Francuzki oboz. Z widokiem nieprzyjacielskich okrętów, które ustawicznie około tutejszego portu krążą, inżesmy się oswoili. Woyska nasze usłowały na brzegach w tej stronie baterye założyć Angliacy przeciwiąc się temu, strzelali przez 48 godzin bez żadnego skutku. Usiłowali oni wylądowanie uczynić, dla nabrania wody i żywności, ale woyska nasze odparły ich, i zabrały im kilku ieńców. Angielska flotta nie oczekiwała tylko na znak, dla wsparcia uknowanego przeciw Francuzom w Neapolu spisku; lecz ten odbity został. Bogaty kupiec, nazwiskiem Backer, był głową spisku; aresztowano go, i w jego domu wiele broni, kokard, mundurów królewskich, tudzież listę osób przeznaczonych na ofiary znaleziono. Angliacy wylądowali na wyspy Ischia i Procida, i tamtejsze municypalności aresztowali. Gdy Francuzki korsarz Champiennet wzięty od Anglików, przez wiatr do Castella Mare odnogi Neapolitańskiej wpędzony został, i w ręce Francuzów się dostał, posłał Angielski kapitan Trowbridge d. 5 kwietnia na okręcie Culloden z pod wyspy Procida list do jenerata Macdonald, z prośbą o wypuszczenie znajdujących się na tym okręcie 8 Angielskich maytków, przywodząc iż Angliacy uwolnili przeszło 4300 Francuzkich maytków. Dalej prosił o wydanie zatrzymanych rzeczy w pałacu ministra Angielskiego Hamilton w Neapolu, że on także zatrzymał dawniej idącego z Alexandryi z tajemni instrukcyami do Konstantynopola Francuza

Beauchamp, lecz mu mające przysobie 600 f. szt. natychmiast powrocił, Jenerał Macdonald odpisał mu, iż wspomnieni maytkowie natychmiast uwolnieni będą; ale co się tyczy rzeczy, które miały być w pałacu Angielskiego ministra Hamilton zatrzymane, nie zastali Francuzi przy wnięściu swoim do Neapolu tylko gołe ściany. Król Neapolitański trzyma ieszcze z resztą zawsze Francuzkiego koasula. Angielscy ieńcy są z wszelką ludzkością traktowani, i on życzy sobie aby mógł to samo o Angielskich agentach i o nim samym powiedzieć. Macdonald posłał przytym list do Neapolitańskiego ministra Acton, proponując mu zamianę jego uwięzionego brata, za siedzącego w Melfynie Francuzkiego wice konsula Rivaud. “

Szwedzki minister baron Sael otrzymał od swego dworu pozwolenie udania się do Szwecyi, i za kilka dni z tam wyjedzie. Teraźniejszy sekretarz legacyi P. Brinckmann otrzymał zaszczyt prawującego interesu. ... Do niepewnych wiadomości należy, iż Hiszpania wydała wojnę Portugalii. Nowi postowie Amerykańscy w krótko są w Paryżu oczekiwani. Jenerałowie przy Włoskiej armii Duhem, Rey, Leroufsier i Dufresse i szef batalionu Berenger mają być przed kommissyą wojskową stawieni, dla usprawiedliwienia się z rozrzutności i zdzierstw czynionych we Włoszech. — Sekretarz Algierskiego posła został dzisiaj do Templu zaprowadzony. — Znajdujący się w Korfu Francuzki garnizon przybył do St. Tropes. — Kardynał Reffo, który przywodzi listom w podobnym Neapolu został w jedney uaracie raniony. — Do Genoi przybyło 30 mułłów z pieniędzmi z mennicy Florentkiej &c

Do Liwo-na przybyła Angielska fregata z dwiema szkami do komendanta tego jenerała Włoską armią. Rząd Neapolitański wysłał deputacyą z 3 artykułami do 2 burznych departamentów, dla uspokojenia innych. — Rada 500 postanowiła, iż do żywności i pensyjnści odbiorą swoją płacę na rok 6 i następnie bez potrącenia kontrubury. — Jenerał McDonald ruszył z większą częścią swego woyska z Neapolitańskiego do Włoskiej armii. W Neapolitańskim zostawił 7000 ludzi. — Do Włoskiej armii przybyło 7000 liniowego woyska Piemontskiego i milicyi, prócz innych z Neapolu i Rzymskiego kraju posiłków. — Armiją naszą w Szwajcaryi rachują teraz do 80,000 ludzi, do której liczby wchodzi 19,000 Helwetów. — Jenerał adiutant Rheinwald, szef głównego sztabu Helweckiego woyska, został jenerałem brygady mianowany. — Austryackie husary chciały d. 19 kwietnia uwięzić Papieża z Parmy, gdzie 5 Francuzkich officyerów zabrały, ale on już był do Turynu przewieziony. Z dzieńcem, który się w drodze z niego natrząsał, o mało od ludu nie został zabitym. — Redaktor zbija pogłoskę jakoby w konstytucyi miały zayść odmiany, i pełnem unicestwieniem reprezentantów na 5 lat przesłużone było. Zli ludzie (mowi) mogą tylko w tym czasie takowe fałszywe rozpowszechnić. — Wczoraj odszedł pierwszy transport popisowych z 1 i 3 i-y klas. do M... — Traktat przyczenia Gyzonow do Helweckiej składa się z 6 artykułów. Dług Gyzonow są za dług) Helweckiej uznane; Gyzonia będzie składać Helwecki kanton pod nazwiskiem kantonu Rhatien.

Z Lucerny d. 1. Maia.

W dyrektoryacie naszym p... skoń... zo...

ney prezydentowi na d. 26 p. m. Ob. Bav, pieczęć Ob. Ochs odłączoną została.

Podług listów z Zurich Francuzi zdają się sposobie do działania zaczepnie, do przysięgi znowu Renu. W celu bycia gotowym na wszelki wypadek fortyfikacye Zurich znacznie powiększają; miasteczka okolic do tej pracy są używane. Insurrekcyja, która wybuchła była w części Niemieckiej i kantonu Friburg jest zupełnie zaspokojoną; znaczną liczbę osob zaaresztowano i do Chillon przeprowadzono. W kantonie Sautis przywrócono także spokojność i wiele poszesztowano osob. W kantonie Oberrand insurrekcyi pobici w wielu potyczkach, cofnęli się do lasów. — Dowódzca insurrekcyi w Ruswyl przed sądem w Lucernie stawiony został. — W Soloturnie osób dwie podbudzających do insurrekcyi rozstrzyłano. W Bernie aresztowano i w więzieniu osadzono dyakona Buren i 21 włoskich z okolicy. — W wyższym Valais okazują się iezowe poruszenia insurrekcyjne i te nam przeszkadzają do odbioru z Włoch kurjerów; zdaje się, że tam udadzą się woyska, które w kantonie Oberrand użyte były.

Z Rastadt d. 5. Maia.

Kopia listu pisanego do pułkownika Barbacsey.

W Rastadt d. 29 kwietnia, o godzinie 3 rana.

Uwiadomionym WPan bez wątpienia jest o okropnym przypadku jaki się zdarzył. Ministrowie Francuzcy którzy wczoraj w wieczorze WPan zaleceniem wyiechali, nie otrzymawszy żądanego dla siebie konwoju, w nie wielkiej odległości od tego miasta od głośno napadnięci zostali i dwóch z nich zamordowano. Należy pod...

pisani jesteśmy wszyscy wicisłami stanu Rzeszy Niemieckiej, i w części dworów trzymających znaczniejsze miejsce w rządzie mocarstw Europejskich, i mających związku przyjaźni z Jego Cesarską Mością. W tym charakterze, i jako ludzie czujemy sprawiedliwy żal, którym zdarzenie tak nieszczęśliwe powinno W Pana, jako kommanderującego przybytemi tu wojskami napętnić. Zgromadziliśmy się tu na kongres pokoju zwołany od J. C. Mci, odwołani od naszych dworów sposobiliśmy się do prędkiego odjazdu; teraz nie możemy ani odwlec naszego wyjazdu, ani też udać się w podróż bez konwoja zapewniającego życie nasze i osób przy nas będących. Stosownie zatem do tego żądamy od W Pana konwoju wojskowego. Jutro zrana wyjeżdżamy w dwóch dywizjach iak tylko będzie można narynieny, i skoro przybędą konie dla nas potrzebne. Prosimy W Pana abyś nam zupełnie nas zaspakaiając przesłał odpowiedź przez Pana Jordana, sekretarza legacyi Pruskiej, oddając tego listu, wkładając na niego odpowiedzialność imieni naszych dworów przed J. C. Mością, w każdym przypadku za nasze osobiste bezpieczeństwo i osób przy nas będących, równie iak i za odjazd nasz. Gdy wiele osób z legacyi Francuzkiej, tudzież minister Liguryjski ratowali się ucieczką, i tu ich odprowadzono. Rozumiemy się bydz iak naywyraźniej obowiązani, wszystkie te osoby pod pewnym konwojem za Ren kazać odprowadzić. Mamy honor bydz &c.“ (Następują podpisy ministrow, Pruskich, Bremeńskiego, Duńskiego, Bawarskiego, Hefsenkasselskiego, Darmstadckiego, hrabiów Weterawii, Nafsau i Frankfurtu.)

Odpowiedź pułkownika Barbacsey.

W Gernsbach d. 29. Kwietnia 1799.

Głębokim iestem przenikniony żalem który mi sprawia wiadomość o okropnym zamachu iaki (iak o tym list niniejszy okrutną daie mi pewność) przeciw legacyi narodu Francuzkiego za pomocą nocy przez żołnierstwo obciwe łupu, wykonanym został. Bądźcie pewni Mości panowie, że chociaż włosy moje posiwiały pod zbroją żołnierską mam serce czułe, które się oburza przeciw podobnym okrucieństwom i że czuję nayżywszą wzdargę przeciw zemście tak nie przyzwolitey, iaką iest zbrodnia tych łotrow. Daię w tym momencie rozkaz, aby officyer z oddziałem wojska konwoiował, aż do Renu osoby legacyi Francuzkiej, które szczęściem uratowały się, każe także bez zwłoki arsztować zbrodniarzy; nigdy nieuczulem większey zgryzoty iak tę, że się pod moją kommendą znajdują. Co się tyczy konwoiu innych legacyi moje położenie w tym kraju nie dozwała mi rozpruszać wojska pod moimi rozkazami będącego i iestem przekonany, że wszystkie osoby nie mają się czego obawiać; równie przekonany iestem, że ci zbrodniarze zaslepieni chęcią łupu, niebyliby się dopuścili tych okropności, gdyby legacya Francuzka, która odebrała zwłokę 24 godzin wednie odjechała była. Proszę was Mości Panowie, abyście przekonani byli o moim szlachetnym miśleniu sposobie, równie iak o moim naywyższym umartwieniu. Jestem zawsze z głębokim szacunkiem &c.

Z Londynu d. 7. Maia.

Podług naynowszych wiadomości flotta lorda Bridport, złożona z 16 liniowych okrętów i 2 fregat, utraciła z oczu dla

wielkicy mgły, wyszła z Brest nieprzyjacielską flotę. Przed mgłą widziano ją kierującą bieg swój na północ i zachod. Lord Bridport uznał w tej okoliczności za rzecz roztropną zabezpieczyć Irlandyą od nowego wtargnięcia, dla tego obrat sobie stanowisko przy Cape Clear. Cała jego flotta będzie się składać z przyłączonemi do niej z Plimut z 30 liniowych okrętów między którymi znajdują się 3 o trzech piętrach. Pod lordem Bridport kommanderują wice admirał Gardner i kontra admirałowie Pole, Cotten i Berkeley. Wice admirał Gardner stał jeszcze onegdaj z okrętem Royal Souverain od 100 i Repulse od 64 armat dla przeciwnych wiatrow w Plimut. — Na wiadomość o wypłynieniu Francuzkiej floty, którą z naszej strony tylko na 8 o trzech, na 9 o dwóch piętrach i 9 fregat, Francuzkie zaś pisma na 25 liniowych podają, popłynął przedwczoraj bryg Telegraf do lorda St. Vincent na śródziemne morze z depepszami z Plimut. Lord Bridport wyznaje w swych depepszach do Admiralicji, iż niedostrzegł poruszenia w nieprzyjacielskiej flocie, a ponieważ mu przeznaczenie jej nie wiadome jest, rozumie przeto najdogodniejszą być rzeczą wziąć powyższe stanowisko pod brzegami Irlandyi, dla zastąpienia tego królestwa od nowego nieprzyjaciela wtargnięcia. Admirał Witshed płył w tych dniach na okręcie Karolina do Gibraltaru. — Kapitan Fraser fregaty Nimfy od 38 armat (brat naszego dawniej ministra w Hamburgu) dał najpierw znak o wyjściu Bresteńskiej floty. Wiadomość o jej wypłynieniu przybyła d. 30 kwietnia przez kura Dolly do Plimut, i zaraz będą

ce tam liniowe okręty odebrały rozkaz wyjścia pod żagle. — Wielu mniema, iż przeznaczenie Bresteńskiej floty nie do Irlandyi jest, ale do Portugalii. Pogłoska jakoby ona znów do Orientu zawinęła nie potwierdza się dotąd, i ztąd zapewne urosła, iż z Orient miało się jeszcze do niej 5 liniowych okrętów przyłączyć. Równie niepotwierdziło się, żeby się Bresteńska flotta na dwie części podzielić miała, z których jedna miała iść przeciw Irlandyi, druga na śródziemne morze, owszem tu rozumią, iż Francuzi swoich sił morskich nie podzielą. — Wice admirał Dickson popłynął z Jarmut w 5 liniowych okrętach do Texel, dla z mocnienia tam floty kommodora Odonall. — W Irlandyi aresztowano dawniej w Hiszpańskiej służbie będącego offeyera, który przywodził buntowników w Wicklow, z wielu innymi podeyrzanemi osobami. — Do Irlandyi posłano przez posłańca stanu wiadomość o wyjściu Francuzkiej floty. — Opozycja w Irlandzkim parlamencie przeciw złączeniu zmniejszyła się od 111 do 74 głosów. — W Liubonie odkryto wydział zjednoczonych Irlandczyków. — W Irlandyi tak są wojska obozami rozłożone, iż w potrzebie jedne drugie mogą posiłkować.

Z Strasburga d. 6. Maia.

Od dni kilku na drugiej stronie Renu zaszło wiele utarczek między Francuzami i Austryakami. Wojskami naszymi na prawej stronie Renu kommanderuje teraz generał Le-grand; główna jego kwatera jest w Kork.

Obywatel Chappe przybył tu, i zatrudnia się postawieniem telegrafu między miastem naszym i Bazyleją.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 26 MAJA 1799.

Z Wiednia d. 21. Maja.

Do Nru. 40. intereszney gazety wyszedł dziś 23 następujący nadzwyczajny dodatek:

Przez posłanego tu kuryerem rotmistrza hrabiego Caramelli, od regimentu kiraserow Cesarza Jmé donosi Arcy Xzę Karol względem skuteczuiionych iuz. i daley przedsiębranych działań F. M. L. Hotze w Gryzonach dalsze szczegóły. — Odparte przez jenerała Hiller i pułkownika Plunquet w gory nieprzyziacielskie oddziały, udały się ku Furoa, w celu przedarcia się albo przy Zizers, albo przy Chur; lecz zobaczywszy te miejsca w ręku F. M. L. Hotze, gdyż Cour było iuz dwiema batalionami osadzone, musiały się w wojenną niewolę poddać. Liczba ich wynosi 1000 żołnierzy i 80 officyerow z 1 chorągwią. Przy zdobyciu d. 14 Luciensteig, procz doniesioney iuz półbrygady i 8 armat, zabrano ieszcze w pogonie nieprzyziaciela 2 kompanie nieprzyziacielskich grenadyerow i 4 armaty zdobyto. — D. 15 rekognowskował F. M. L. Hotze nieprzyziaciela przy Reichenau, i oraz mocną demonstracją przeciw Ragatz ucisnił, gdzie nieprzyziaciel miał 2000 ludzi; ta demonstracya zamieniła się potym w formalną pu-

tuczkę, nieprzyziaciel będąc do ucieczki przymuszony, spalił będący tam most na źródle P. f. f. f.; lecz pomimo tego był, aż za Fettes ścigany, i część iego została w dolinę Sargans w pędzona, gdzie znouu i officyera i 30 żołnierzy zabralismy w niewolę. Strata nasza w tey okazyi niewynosi jak kilku rannych. — Przy Ragatz zabrano nieprzyziacielowi znouu 3 armaty, zaczym ze wszystkim wzięto mu 15 armat. — Po ostatnim tym ataku cofną się nieprzyziaciel na d. 16 w nocz tak daleko i prędko nazad, że F. M. L. Hotze przy zdawaniu tego rapportu iuz się w Sargans znaydował. Tenże odebrał wiadomość, że pułkownik St. Julien stoi w Lenz, a F. M. L. Hadik w Felisur. Nieprzyziaciel cofną się ku Fuis, dla złączenia się zapewne zoboziem przy Reichenau, i cofnienią się potym pozostała mu iedną tylko drogą przez Illuz i Teufelsbrücke, a ztamtąd daley do S. Gottarda; lecz gdy wyższa Gryzonią zabiera się do podniesienia insurekcyi, pułkownik Sirauch Splügen, a F. M. L. Hotze Gunkela wąwozy zamknęli, a procz tego spodziewać się należy, że F. M. L. hrabia Bellegarde przec w Chur i Fuis postąpi, można wnieść, że to nieprzyziacielskie korpus od 7000 ludzi bar-

dzo w krytycznym i nie dobrym położeniu względem cofnienia się zostaje. — Dla wsparcia ile możności ataku F. M. L. Hotze przeciw Luciensteig, uczynił Arcy Xąż Karol w tym samym czasie nad Renem demonstracją, która tak dobry skutek sprawiła, iż nieprzyjaciel przez zgromadzenie 17,000 wojska przy Scheffhausea był wstrzymany od postania posiłków

przeciw F. M. L. Hotze. — Pódlug doniesienia Arcy Xciu Karolowi, od F. M. L. Kospoth, uderzył jenerał hrabia Meerfeld d. 14 w nocy na nieprzyjacielski posterunek w Dundenheim, i tam 3 officyerow i 6 grenadierow, którzy się opierali, zabił, a 1 officiera, 4 żołnierzy w niewolę zabrał i 14 koni, zdobył.

D O N I E S I E N I A.

W Kamienicy Archikonfraternii Miłosierdzia w ulicy sienney pod Nrem 53 w Krakowie stoiaecy na dniu 17 Czerwca r. b. o godzinie 2 po południu odprawiać się będzie licytacya fantow przed Rm. 1798 zastawnych, iako to, zegarki złote i srebrne, łańcuchy złote, perły, kolczyki dyamentowe i rubinowe, pierścienie różne, tabakierki i inne srebra, suknie męskie, damskie, wieyskie i cy-na obwieszają się właściciele, aby przed terminem swe fanty wykupili, a z publiczności życzący sobie coś nabyć w czasie licytacyi znaydowali się.

Ponieważ odprawiona na dniu 8 Kwietnia r. b. w kancelaryi C. K. cyrkularney Bocheńskiej, niektórych fundi religionis dobr licytacya nie z awantazem dla aerarium wypadła. Zaczyn na dniu 30 Maia r. b. powtorna licytacya tychże dobr, iako to:

a) Ludwinow, Katarzynsko, i Podobińsko z ceną fiskalną	960 Zł. Ryń.
b) Zabłocie przy Poągorzu detto	170
c) Błazowskie Pola i Łąki detto	113
d) Jurczyce detto	826
e) Koto Tynieckis detto	650

na trzy lata, to jest od dnia 24 Czerwca 1799 do 24 Czerwca 1802 roku w Ces. Krol. Bocheńskiej cyrkularney kancelaryi odprawiona będzie.

Licytacya na dzień 30 Maia r. b. o godzinie 9 z rana z tym dokładem do Bocheńskiej C. K. cyrkularney kancelaryi zapraszają się, iżby każdy licytant dziesiątu części fiskalney ceny z tego dobra, na ktore licytował zamysla w gotowiznie za wadium zopatrzyć się zechciał.

Z Urzędu Ces. Krol. dyrekcji kameralney.
W Niepołomicach d. 16 Maia 1799.
Telski.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym Edyktem Panu Jedrzeiowi Szaniawskiemu dobr Łukowa posesorowi: że sukcesorowie s. p. Jacka Dębickiego, iakoto Benedykta Chlewicka i Jozef Dębicki małoletni w asystencyi matki swoiey Konstancyi Dębicki usądow tych, o zapłacenie summy kapitalney i wrowizjonalney 250 czer. zł. żałobę na niego podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś Sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. powstwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Jędrzeiowi Szaniawskiemu adwokata tuteyszego Pana Niemtza, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwotnym, sam stanął albo izezeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom

tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używać, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż inaczej wszelką niepomysłność z zaniedbania wyniknąc sam sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 6 Kwietnia 1799 roku.

Cesarsko Krolewskie Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmia tym edyktem Panu Adamowi Rudzkiemu: że Pan Stonisław Ożarowski u sądow tych, o zapłacenie summ 398 zł: rny: 9 1/2 gray. i 75 czer. zł. wraz z prowizyą, żatobę na niego podał i opomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zas sady te niemając wiadomości gdzie obżatowany zostaje lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znajduje się, temuż Panu Adamowi Rudzkiemu adwokata tutejszego Pana Niemtza, z tego szkodą i tego kosztem zastępca postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w przeciągu 90. dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniecbania wynikającą, samy sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jan Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej. W Krakowie dnia 8 Kwietnia 1799.

Ascher.

C. K. Sąd kryminalny Lwowski wzywa niniejszym Franciszka Strzałkowskiego, szlacheica Galicyjskiego i dziedzica Kohubinieo o zdradę oyczyzny oskarżonego: ażeby końcem oczyszczenia się od imputowaney sobie zbrodni zdraycy oyczyzny w przeciągu 60 dni przed tutejszym C. K. sądem kryminalnym osobiście stawil się. We Lwowie d. 26 Marca 1799.

F. A. Lorenz.

Mikołay Litwinowicz.

Łazar Petul.

Z rady C. K. sądu kryminalnego Lwowskiego.

Aloizy Schönbek.

Licytacya Dobr Ziemijskich.

Z rezolucyi kommisji bankowey przez Nayiasniejsze dwa dwory Cesarskie i Krolewsko Pruski wyznaczony dnia 9 miesiaca Marca 1799 r. zapadłey. w Warszawie agitujące się. Administracya masy kredalney zmarłego Karola Schultza bywszego bankiera Warszawskiego, uwiadomia Przeswieatną Publiczność, iż Przeswieatna Regencya Warszawska pod dniem 8 mca Lutego, roku bieżącego z podpisem JW. de Meyer prezesa teyże Regencyi w tych słowach wydała publiczne obwieszczenie:

Podaiemy niniejszym do wiadomości, iż na instancyą główney tutejszey bankowey Kommissji dobra Łomienki i Młociny, do Masy konkursowey bankiera Schultza należące, w powiecie Warszawskim leżące, których wartość podług przyłączoney tu Autentycznej kopii tacy, to jest: Młocin 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, a Łomienek 66,997 talarow, 15 srebrnych groszy ustauowiona jest, i które dotąd wspólnie posiadane były, z osobna publicznie więcej dajęmy sprzedane bydź mają. Dalemy przeto takowe wzywy rzeczzone dobra Młociny i Łomienki do sprzedaży, kupić one o chote mającym, wraz z wszelkiemi do nich przyłączosiemi, prawem i jurydykcyą tak, iako takowe wzywy wzmiankowaney intracie opisane są z taxowaną summą, to jest: 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, i 66,997 talarow, 15 srebr. gro., wzywaiąc wszystkich tych, którzyby rzeczzone dobra z przyłącosiemi kupić intencyonowani byli, a którym prawo oneż posiadać dozwała, i podług ofierencyi

byli w stanie zapłaćenia, niemieyszym, aby na terminach trzech, to jest: 24 Junii, 24 7to is i 24 Xbris 1799 przed nominowanym kommissarzem, regencyi konsyliarzem Baunano do licytacji wyznaczonych, z którym trzeci ostatni prekludującym jest, w tuteyszey krajowey regencyi, o godzinie 9 ranney, albo osobiscie, albo przez iednego z liczby tuteyszych justice kommissarzy (do czego wa n się kryminalni konsyliarze Kryeger i Resterer, konsyliarze wyzsi akcyzy i cła Kosiorowski i Szulce, oraz justice kommissarze v. Winterfeld, Kolheim, Wlokk, Klettke i Rinke nominiuj się) mającego być obranego specyjalnego plenipotenta, stawili się, oferty swe podali, a potem oczekiwali, iż plus licitans, za poprzedzającym wprzody zezwoleniem wyzey rządzoney bankowey konnksyi niezawodnie przybiecie onych, zyskać ma, i na późniysze potem oferty żaden dalszy wzgląd wzięty i zwrócony nie będzie. — Protokuffy orzedowe nakamiec, na fundamencie których wyzey wzmiankowana taxa do tych sporządzona jest, mogą być każdego czasu w archiwum naszej tuteyszey Pofaduiowo Pruskiej Regencyi przyezrane. — Dnia 29 miesiāca Marca 1799 roku.

*Karol Szulborski prokurator mp.
Jan Troczynski administrator mp.
Jan Müller administrator mp.
Andrzej Pacygiewicz administrator mp.*

Licytacja Dobr.

Z wyroku kommissi bankowey, przez Najiaśnieysze Dwory, dwa Cesarskie i Krolewsko Pruski wyznaczony, w Warszawie agituazey się; za zniesieniem się z prześwietna Regencya tuteyszą wydanego: — Administracya masy krydalney, zmarłego Karola Schultza, bywszego handlara Warszawskiego, uwiadomia prześwietną Publiczność, iż dobra niemieyskie, tegoż niedyś Ur. Karola Schultza dziedziczne, w Warszawie sytuowane iako to: — Sub Nro: połkug taryfuy 570, 509, 600, 433.

Dobra mleyskie, Tłomackie zwane, które całkiem lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, sprzedane zostaną, mające obszerny brukowany dziedziwiec w kwadrat, na około piękną architekturą, różnych kamienic zamurowane, i dworkami zabudowane, naprzestrzał wyiazal od Leszna i Bielauskiej ulic, oraz z boku od Ulicy długiej, wprost Ceighauzu mające. Y N. 001. Zabudowania Pruskie zwane z gruntem dziedzicznym.

Niemieicy grunta czynszowe, do dziedzictwa polsefsyi Tłomackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni emphiteuci, mają swoje własne polsefsye, grunt zaś dziedziczny, z którego czynszują, sprzedany zostanie, które to polsefsye, numerami następnemi wyszczegulniaj się. — 1. 598. Polsefsya JP. Milowy po Wagnerze. 2. 597. teyze po Łukaszewskich. 3. 572. Lemańskikey wdowy po Nowińskiach. 4. 571. Sobolewskich. 5. 569. Sołubińskich. 6. 567. Beslera. 7. 508. Klofsa. 8. 566. Breynieha. 9. 565. Krygłowy wdowy. 10. 564. Ulmjtzowey wdowy. 11. 044. Wayaoffowey wdowy. 12. 740. Klofsa po Siedleckich. 13. 741. Szultza rymarza. 14. 742. Wężyka.

Także Nro: 707. Dwórki Dangłowskie zwane, na rogu ulic Leszna i Rybarska zwanych, drewniane i części z Pruskiego muru składające się jako też Nro: 1073. 1074. Dwórki murowane z zabudowaniami obszernemi i ogródek, na ulicy krolewskiej czyli końskiej Targa, przy placu dawniey Saski zwanym, na gruncie czynszowym Grzybowski zwanym sytuowany.

Na ostatek Nro: 2921. 2950. Magazyu z placem obszernym, wychodzącym z Ulicy Solec, do ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się różne składy drzewa, i innych produktow, w którym są różne zabudowania mieszkalne, śpiężarz, oraz kamieniarka i wozownia murowane. — Tudzież dworek, także na ulicy Solcu, naprzeciw tegoż magazynu od wisty murowany, z łądem, grunt zaś na którym magazynu i dworek murowany są zabudowane, jest czynszowy, należy do miasta starey Warszawy.

Powyzsze zamurowania, zabudowanie i grunta dziedziczne, przez deputowanego z prześwietney Regencyi tuteyszey wyznaczonego, sposobem licytacji publiczney zagotowe pienia, idac przez kupiacego, wyliczyć w grubey mianocie należne, w trzech terminach, w miejscu murów, domow i placow do licytacji przeznaczonych sprzedane zostaną.

Pierwszego tedy terminu odprawiać się będzie licytacja, w dniu 1szym Marca, drugiego w dniu 1szym maja, a trzeciego i ostatniego w dniu 1szym Lipca, roku następnującego 1799. Naywiecey przeto dający, po domieszczeniu do kommissyi, i przez nią kupna zatwierdzeniu, tranzakcy nabywczey, z nakazu teyze kommissyi, przez administracyą zeznać się wedle prawa powinne. otrzymana.

Donosi przy tym Administracya, iż w krótkim wyydzie stosownie do niemieyszego, leca oddzielne obwieszczenie, względem dobr ziemskich dziedzicznych, to jest Młocin i Łomienich z przyległościami, tudzież Woli i Czystego, przy Warszawie, niemniej gruntow Emphiteucznych na Grochowie przy Pradze, sytuowanych; dotąd do Masy Schultzwoskiej należnych, ktorzyen sprzedaż przez licytacją publiczną, jest już udeterminowana. Dan w Warszawie dnia 20 Mra Listopada 1799 Rk.

*Poapisano Karol Szulborski Prokurator Masy Schultzwoskiej.
Andrzej Pacygiewicz Administrator Masy Schultzwoskiej.
Jan Müller A. M. S.
Jan Troczynski Adminis. Masy Schultzwoskiej mpr.*